

ПАМ'ЯТІ

Лазар
Дмитро Анатолійович
 (1964–2009)

27 червня 2009 року на 46-му році передчасно пішов з життя широко відомий серед радіологів України доктор медичних наук, професор кафедри радіології Національної медичної академії післядипломної освіти ім. П.Л. Шупика Лазар Дмитро Анатолійович.

Професор Д.А. Лазар народився 13 травня 1964 р. у Києві, закінчив з відзнакою Київський медичний інститут 1987 р., отримав спеціалізацію лікаря-радіолога (променевого терапевта). Працював у Київському інституті удосконалення лікарів клінічним ординатором (1987–1989 рр.), старшим лаборантом і старшим науковим співробітником (1989–1996 рр.), у 1996–2001 рр. — асистентом кафедри радіології Київської медичної академії післядипломної освіти, 2001–2007 рр. — доцентом, з 2007 р. — професором кафедри радіології Національної медичної академії післядипломної освіти ім. П.Л. Шупика. Напрямок наукової діяльності вченого була променева та лікарська (супровідна) терапія злоякісних і доброякісних новоутворів, запальних процесів. Доктора медичних наук, професора Д.А. Лазаря визнано одним з провідних фахівців у галузі української нейроонкології.

Протягом недовгого, але дуже яскравого життя Дмитро Лазар постійно прагнув удосконалення своєї викладацької, наукової та лікувальної діяльності. Йому належало понад 70 наукових праць, багато посібників навчально-методичного й організаційного характеру. Куратор циклів спеціалізації

та передатестаційного циклу на кафедрі радіології професор Д.А. Лазар був автором сучасних навчальних планів, численних програм і тестових завдань з променевої терапії. Щедро обдарований природою, Дмитро Анатолійович був блискучим лектором, винахідником. Його постійно сповнювали ідеї щодо вдосконалення науково-практичної роботи в галузі променевої терапії.

Працюючи на своїй улюбленій клінічній базі (Київська міська онкологічна лікарня), професор Д.А. Лазар одним з перших у країні розпочав застосування методів радіомодифікації та супровідної терапії у променевому лікуванні онкологічних хворих. Він першим в Україні опублікував праці з використання тимодалу, авестину, фторафуру та інших новітніх препаратів у радіотерапії пухлин головного мозку.

В академії післядипломної освіти Д.А. Лазаря ладили як резерв на завідувача кафедри радіології. Керівництво ДУ «Інститут нейрохірургії АМН України» запропонувало йому клінічну базу після введення в дію апарата «Трилоджи», Українське товариство радіаційних онкологів рекомендувало висунути його в президенти УТРО на виборах у вересні 2009 року. Професор Д.А. Лазар працював у складі Проблемної комісії «Радіаційна медицина» МОЗ та АМН України та двох спеціалізованих вчених радах із захисту дисертаційних робіт.

Перед ним відкривалася широка перспектива наукового пошуку у своїй галузі. Але смерть неблаганна. Співробітники кафедри та всі ті, хто знав Дмитра Анатолійовича, не можуть до кінця повірити, що колеги й товариша вже нема серед них.

Від курсантів, лікарів клінічних баз кафедри, колеги по роботі Д.А. Лазар завжди мав заслужену повагу. Шанували його й наші земляки — науковці та лікарі-радіологи Харківщини, знали в інших регіонах країни.

Сумуємо разом з рідними, близькими, друзями, дружиною та 9-річним сином Єгором. Висловлюємо їм щире співчуття. Всі, хто знав професора Дмитра Анатолійовича Лазаря, назавжди запам'ятають його, його ім'я ввійде в історію кафедри та закарбується в наших серцях.

*Ректорат НМАПО ім. П.Л. Шупика,
 Кафедра радіології НМАПО ім. П.Л. Шупика,
 Київська міська онкологічна лікарня,
 Українське товариство радіаційних онкологів,
 Колектив ДУ Інститут медичної радіології
 ім. С.П. Григор'єва АМН України*